

Bozók Ferenc

A temető éneke

Diktafonom helyezem temetőnk kusza hantjai rátok.
Gyűjtöm az archaikus, fura csontdalokat, hisz a régmúlt
dédnagyanyák, nagyapák, ükapák, ükanyák dalolását
senki se ássa elő a talajból. Nincs az a Bartók.
Tölgyfakoporsó őrzi az életek muzsikáját.
Őrzi a lagzis öröm, vagy a gyász szomorú zokogását.
Szüntelen őrzi a régi időknek a szívdobogását.

Szívverés

Miért a szív, haver?
Miért a szív, ha ver?
Dobog halálomig,
dobog halálodig.

A szüntelen verés
naponta létbe hív.
Miért a szívverés?
Miért verés a szív?

Szellemszonett

Azúrhuzatba ránt a nyári ég.
A csűr oly illatos, miként a méz.
Lovaskocsink csilingelő trapéz.
Aranypihékbe öltözött csibék.

Hiába strandpapucs, hiába blúz,
s bár tested tiszta nyár az állandig,
szemedben tél ragyog, magány lakik,
hideg szemed december-éjbe húz.

Kalaplevéve állsz, s mantrázod itt
egy régi utca tűnt polgárait,
a sok nevet, ki egykor itt lakott.

Itt éjjelente árnyak lengenek,
szelíd kísértetek csellengenek,
és parfümöznek csillagillatot.

Albert-Lőrincz Márton

(Otthon maradtak az asszonyok)

(Intonáció egy Kedei képre)

Elindultak a vonatok, de az utasok nem szálltak fel.
Nem is voltak utasok, nem volt úti céljuk.
Ahol meghaltak a katonák,
másfél méternél szélesebb sínpárokra utaztak volna ott.
Nem voltak utasok.
Otthon maradtak.
Ki se mentek az állomásokra.
Nehéz batyuikkal csak a szem csatornáin szállhattak be
a gravitációba kapaszkodó zuhanás vonatába.

(Retro)

Kicsengettek,
nehogy gyermek
maradjon az ember.

(Petőfi hitvесе)

Ember voltam én is, Petőfi hitvесе,
azt kívánta testem maradék húsz éve.

(Sorrend)

Előbb volt a magány lázadása,
mint a testnevelés a lánnyal.

(Bartók és Márta)

Márta feltárta a szerelem kapuit.
Kékszakállú herceg fizetett és távozott.

(Mikor már)

Ruhánkat is levetjük,
mikor már nem nyűg a fiatalság.

(József Attila Vágó Mártához)

Márta, te drága, te ott vagy,
meggyújtatlan gyufaszál, dobozomba'
Én égek s elégek lefogyva,
fehér füst kavarg zavaromba'

(Flóra asszonyhoz)

Lehattél volna szeretőm s húgom,
de beleszólt életembe a mamapótló
analitikusom.

(Ady és az asszonyok)

Endre deleje s a snapsz gáttörése
vette ölbe az Asszonyt,
mindöröké,
ámen.

(Élmény az első vershez)

Még nincs vers,
pedig már költőt avat az ábránd.

(A szerkesztő asztala)

Elfolyt sok szellemes szikra a bornedűből,
de a maligám változatlan megmaradt
az előítéletben.

(Erdőjáró)

Aki mifelénk erdeinkbe eljár,
nem visz palackban városi vizet,
csak szűretlen szomját a forrásokhoz.